

Nummer: 3878

Rep. Nummer: 3776.

Zitting van:
18/11/2008

hypothecwet

EINDARREST

Het Hof van beroep te Antwerpen, zitting houdend
te Antwerpen, ZESDE KAMER,

Recht doende in burgerlijke zaken,

heeft het volgende arrest uitgesproken:

In zake: 2007/AR/3418

De STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET
VLAAMS GEWEST, bevoegd voor het grondgebied van de
provincie , met diensten gevestigd te ,

appellante,

tegen het vonnis gewezen door de rechtbank van eerste
aanleg te Tongeren van 10 oktober 2007;

vertegenwoordigd door Meester
advocaat te ,

tegen:

1. , wonende te ,

2. wonende te ,

geïntimeerden,

vertegenwoordigd door Meester
Meester , advocaat te ,

3.   wonende te   ;
4.   wonende te
5.   , wonende te
                          ;
6.   , wonende te

sub 3 tot en met 6, in hun hoedanigheid van wettelijke
erfgenamen en rechtsopvolgers van   ;
overleden op

7.   , wonende te   ;
8.   , wonende te
                          ;
9.   , wonende te
                          ;
10   , wonende te   ;
11.   , wonende te   ;
12.   , wonende te   ;
13.   , wonende te   ;
                          ;

geïntimeerden,

vertegenwoordigd door Meester   ;
advocaat te   ;

* * *

Gelet op de door de wet vereiste processtukken in behoorlijke vorm
overgelegd waaronder het bestreden vonnis van de rechtbank van
eerste aanleg te Tongeren van 10 oktober 2007, betekend ten
verzoeken van   ; aan de
Stedenbouwkundig Inspecteur op 29 november 2007, alsmede het
verzoekschrift tot hoger beroep van de Stedenbouwkundig
Inspecteur van het Vlaamse Gewest neergelegd ter griffie van het
hof van beroep te Antwerpen op 31 december 2007.

1. Voorafgaande feiten en procedure

1.1.

Bij de gedinginleidende dagvaarding van 24 december 2002 leidde appellant voor de eerste rechter de herstellvordering in lastens de

Bij dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring van 12 maart 2003 riepen zij op hun beurt de derde tot en met de tiende geïntimeerden in het geding.

Voor de eerste rechter stelden de derde tot en met de tiende geïntimeerden een tussenvordering in in vrijwaring zowel tegen
als tegen

1.2.

Bij tussenvonnissen van de eerste rechter van 24 november 2004 werden al de ingestelde vorderingen ontvankelijk verklaard en, alvorens verder ten gronde uitspraak te doen, werd er tevens een plaatsopneming met verhoor van partijen bevolen.

1.3.

Hangende de procedure voor de eerste rechter werd namens wijlen
, die op overleed, het geding hervat door zijn wettelijke erfgenamen.

Bij tegeneis vorderden voor de eerste rechter van appellant een schadevergoeding wegens onrechtmatig optreden ten bedrage van 100.000,00 EUR meer de gerechtelijke intresten.

Bij tegeneis vorderden de derde tot en met tiende geïntimeerden voor de eerste rechter van appellant elk een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding ten bedrage van respectievelijk 2.500, 5.000 of 7.500 EUR.

1.4.

1.4.1.

Op 4 december 1996 leverde het college van burgemeester en schepenen van een bouwvergunning af voor het oprichten van een appartementsgebouw met 8 appartementen op een perceel gelegen te , kadastraal gekend als

Deze vergunning werd verleend onder de volgende voorwaarden:

- het strikt volgen van de voorschriften van het BPA centrum 1 en de verkaveling;
- het strikt volgen van de voorschriften vastgesteld door het schepencollege van

1.4.2.

De gemachtigde ambtenaar ging hiertegen niet in beroep maar vroeg aan het voormelde schepencollege dat de voormelde bouwvergunning zou worden ingetrokken.

1.4.3.

Op 30 september 1997 werd de stillegging van de bouwwerken bevolen op verzoek van appellant, maar bij beschikking van 19 februari 1998 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren werd de opheffing van deze maatregelen van stillegging van de voormelde bouwwerken bevolen.

In deze procedure heeft appellant berust.

1.5.

De eerste rechter stelde vast dat het niet langer werd betwist dat eerste geïntimeerde op 4 september 1996 van het schepencollege van _____ een rechtsgeldige definitieve bouwvergunning verkreeg evenals dat het kwestige appartementsgebouw werd uitgevoerd volledig in overeenstemming met de vergunde plannen.

De eerste rechter stelde verder dat appellant niet bewees dat het appartementsgebouw in strijd met het BPA centrum 1, goedgekeurd bij KB van 24 september 1969, werd opgericht, wat een voorwaarde is die in de stedenbouwkundige vergunning werd opgenomen.

De eerste rechter stelt dat artikel 172 DRO bepaalt dat de BPA's die dateren van vóór de inwerkingtreding van het gewestplan van rechtswege ophouden tenzij een uitdrukkelijke andersluidende beslissing van de Vlaamse regering (die in casu ontbreekt).

In casu dateert het BPA centrum 1 van 1969, zijnde dus vóór de inwerkingtreding van het gewestplan _____, goedgekeurd op drie april 1979 en in werking getreden 10 dagen na publicatie (*B. S.*, 23 mei 1979).

Volgens de eerste rechter toont appellant geenszins aan dat eerste geïntimeerde een inbreuk heeft begaan op werken en handelingen zoals vermeld in artikel 146 DRO, wat een essentiële voorwaarde is om toepassing te kunnen vragen van artikel 151 DRO.

Appellant had volgens de eerste rechter op het ogenblik van zijn dagvaarding (19 februari 2002) dus geen rechtsgrond meer om herstelmaatregelen te kunnen vorderen, te meer omdat het verval van de hogervermelde voorwaarde dateerde van de publicatie in het Belgisch Staatsblad op 24 februari 2001 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 2000.

De eerste rechter stelde dat appelland als administratieve en toezichthoudende overheid gebonden is door de definitieve stedenbouwkundige vergunningen, verleend door het bevoegde schepencollege van de gemeente en de eerste rechter stelde dat de vordering van appelland in dit licht minstens als roekeloos te aanzien is.

De derde tot en met tiende geïntimeerden hebben volgens de eerste rechter derhalve evenmin enige bouwovertreiding (instandhouding van een wederrechtelijk opgericht gebouw) begaan.

Volgens de eerste rechter is de oorspronkelijke hoofdvordering van appelland over de ganse lijn manifest ongegrond.

Gelet op de manifeste ongegrondheid van de oorspronkelijke hoofdvordering is volgens de eerste rechter de vordering in tussenkomst en vrijwaring van eerste en tweede geïntimeerden tegen _____ en de tussenvordering in vrijwaring van de derde tot en met tiende geïntimeerden zowel tegen eerste en tweede geïntimeerden als tegen _____ zonder voorwerp.

De eerste rechter oordeelde dat de tegeneisen van elk van de oorspronkelijke verweerders deels gegrond zijn in die mate dat aan eerste en tweede geïntimeerden samen, aan de huidige (vier) derde geïntimeerden én aan elk van de geïntimeerden onder 4 tot en met 10 een schadevergoeding van € 1.250 ex aequo et bono dient te worden toegekend wegens tergend en roekeloos geding.

De eerste rechter wees het meer gevorderde af.

De eerste rechter veroordeelde appelland tot de gerechtskosten, met uitzondering van de kosten van de dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring welke hij ten laste van eerste en tweede geïntimeerden legde (als zijnde overbodig) terwijl hij alle geïntimeerden in solidum veroordeelde tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding aan _____ l.

1.6.

Appellant stelt in de onderhavige procedure beperkt hoger beroep in.

De vordering in graad van beroep van appellant, zoals laatst geformuleerd in besluiten, luidt meer bepaald als volgt:

"Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren,

De tegeneisen van initiële verweerders, actuele geïntimeerden af te wijzen als zijnde ongegrond.

Geïntimeerden te veroordelen tot de 1/2 van de kosten van het geding, ..."

1.7.

De vordering in graad van beroep van _____, zoals laatst geformuleerd in besluiten, luidt meer bepaald als volgt:

"Het hoger beroep zo toelaatbaar en ontvankelijk, af te wijzen als ongegrond.

Appellant derhalve te veroordelen tot de kosten van zowel de procedure in eerste aanleg als in hoger beroep. ..."

1.8.

De vordering in graad van beroep van derde tot en met tiende geïntimeerden, zoals laatst geformuleerd in besluiten, luidt meer bepaald als volgt :

*"Het hoger beroep van de appellant ten aanzien van de ... ..
concluanten (_____) niet
ontvankelijk te verklaren.*

*Het hoger beroep van de appellant ten aanzien van de andere
concluanten, en in ondergeschikte orde ook ten aanzien van de ...
concluanten, indien het verzoekschrift niet nietig zou worden
verklaard ten aanzien van hen, ontvankelijk doch ongegrond te
verklaren en het eerste vonnis te bevestigen.*

De appellant te veroordelen tot de kosten van beide aanleggen ..."

2. Bespreking

2.1. De eventuele nietigheid van het beroepsverzoekschrift ten aanzien van

De beroepsakte vermeldt een foutief adres, overgenomen uit het vonnis van de eerste rechter.

Behoudens de gevallen van artikel 862 van het gerechtelijk wetboek kan de rechter overeenkomstig artikel 861 van het gerechtelijk wetboek een proceshandeling alleen dan nietig verklaren, indien het verzuim of de aangeklaagde onregelmatigheid de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt.

Deze belangenschade is niet bewezen.

Het hoger beroep is dan ook integraal ontvankelijk.

2.2. De oorspronkelijke tegeneisen tot het bekomen van een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding

De eerste rechter heeft terecht de oorspronkelijke tegeneisen tot het bekomen van een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding gegrond verklaard.

Er kan terzake verwezen worden naar de motieven van de eerste rechter, die hier als volledig hernomen dienen te worden beschouwd.

Het vonnis van de eerste rechter dient te worden bevestigd.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, recht doende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt appellant tot betaling van de rechtspleging in graad van beroep ten bedrage van 1.200,00 EUR aan eerste en tweede geïntimeerde en ten bedrage van 1.200,00 EUR aan derde tot dertiende geïntimeerde.

2007/AR/3418
18/11/2008

9

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting
van het **HOF VAN BEROEP** te **ANTWERPEN** van
ACHTTIEN NOVEMBER TWEEDUIZENDENACHT,
waar aanwezig waren:

, Raadsheer wd. Voorzitter;
en , Raadsheren;
, Griffier.